ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1946

Vyhlásené: 18.05.1946 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

102.

Vyhláška ministra zdravotnictví

ze dne 24. dubna 1946

o úplném znění vládního nařízení o užívání titulu odborného lékaře.

Podle čl. II vládního nařízení ze dne 9. dubna 1946, č. 101 Sb., kterým se mění vládní nařízení ze dne 1. března 1932, č. 39 Sb., o užívání titulu odborného lékaře, vyhlašuji v příloze úplné znění vládního nařízení ze dne 1. března 1932, č. 39 Sb., o užívání titulu odborného lékaře.

Dr. Procházka v. r.

Příloha k vyhlášce č. 102
1946 Sb.

Vládní nařízení

ze dne 1. března 1932 o užívání titulu odborného lékaře. Vláda republiky Československé nařizuje podle § 9, odst. 2, zákona ze dne 28. června 1929, č. 114 Sb., o výkonu lékařské prakse:

§ 1.

(1) Titul odborného lékaře (očního, ženského a pod.) naznačuje:

a) že lékař tohoto titulu užívající prokázal zvláštní způsobilost v oboru lékařské prakse v titulu vyjádřeném,

b) že ve své soukromé praksi tomuto oboru se výhradně věnuje a

c) že se v něm dále vzdělává podle pokroku lékařské vědy a lékařského umění.

(2) Profesoři a docenti lékařských fakult československých jsou oprávněni vykonávati odbornou praksi lékařskou a užívati titulu odborného lékaře pro obor, z něhož se habilitovali (§ 9, odst. 3 zákona). Hodlají-li získati ještě titul odborného lékaře pro jiný obor než ten, z něhož se habilitovali, jsou povinni podle ustanovení tohoto nařízení prokázati zvláštní způsobilost pro tento další obor a nejsou oprávněni při užívání titulu odborného lékaře používati svého titulu profesora nebo docenta pro obor, z něhož se nehabilitovali.

§ 2.

(1) Obory, pro něž se titul odborného lékaře udílí, jsou:

I. skupina.
Obory převážně interní:

a) nemoci vnitřní,

b) nemoci srdce a cév,

c) nemoci plicní a tuberkulosa,

d) nemoci žaludeční a střevní a přeměny látek,

e) nemoci nervové,

f) nemoci duševní,

g) nemoci dětské (do ukončeného 14. roku věku).

II. skupina.
Obory operativní:

a) chirurgie,

b) orthopaedie,

c) urologie,

d) plastická chirurgie,

e) porodnictví a ženské lékařství,

f) oční lékařství,

g) nemoci ušní, nosní a krční.

III. skupina.
Obory zasahující do obou předchazejících skupin:

a) nemoci kožní a pohlavní,

b) poruchy (vady) hlasu a řeči,

c) kosmetika,

d) balneologie,

e) klimatologie.

IV. skupina.
Obory fysikální a laboratorní:

a) fysikální terapie,

b) roentgenologie,

c) léčba radiem,

d) lékařská laboratorní vyšetřování.

(2) Jednotlivé obory (odst. 1) mohou za podmínek § 10 býti spojovány v jeden obor v těchto kombinacích:

a) nemoci vnitřní - nemoci nervové,

b) nemoci nervové - nemoci duševní,

c) chirurgie - orthopaedie,

d) chirurgie - urologie,

e) nemoci ušní, nosní a krční - poruchy (vady) hlasu a řeči,

f) plastická chirurgie - kosmetika,

g) nemoci kožní a pohlavní - kosmetika,

h) balneologie - klimatologie,

ch) balneologie - fysikální therapie,

i) fysikální therapie - roentgenologie - léčba radiem a to buď všechny tři obory anebo některé dva z nich.

(3) Titul pro dva nebo tři obory, spojené v jiných kombinacích než podle odst. 2., lze uděliti jen zcela výjimečně a jen, jsou-li splněny podmínky, předepsané pro každý obor zvláště.

(4) V titulu odborného lékaře budiž obor (obory) označen ve znění, jak jest uvedeno v odst. 1. a 2., nebo sice v odchylném znění, avšak tak, aby byl vystižen obor (obory), o nějž jde. Takové odchylné znění musí býti schváleno příslušným zemským národním výborem (§ 12).

§ 3.

(1) Zvláštní způsobilosti pro udělení titulu odborného lékaře v určitém oboru nebo v určitém spojení oborů (§ 2) se nabývá vzdělávací lékařskou činností na ústavech, označených v §§ 5 až 9, konanou po dosažení diplomu doktora veškerého lékařství, oprávňujícího k výkonu lékařské prakse na území státním.

(2) Lékařskou činností (odst. 1) rozumí se:

a) činnost asistenta a asistentu na roveň postavené vědecké pomocné síly klinik, poliklinik, universitních ústavů, nemocničních oddělení, státního zdravotního ústavu a státních ústavů pro vzdělání a výcvik porodních asistentek;

b) činnost sekundárního lékaře v nemocnicích, porodnicích, nalezincích, v ústavech pro choromyslné a v ústavech pro léčení chorob plicních;

c) činnost operačního eléva, vědecké pomocné síly, demonstrátora, externisty a pod. v ústavech pod písm. a) uvedených, jestliže je prokázáno, že žadatel službu konal tak, že se odborně vyškolil v methodách vyšetřovacích, jichž v jeho oboru je třeba, že seznámil se s diagnostikou a léčením pacientů ambulantních i ležících a že ovládá odborné výkony therapeutické;

d) činnost lékaře vojenského ve vojenských léčebných ústavech, které mají, pokud se týče zvoleného oboru, náležitě vybavená a vedená odborná oddělení; sem náleží též činnost lékařů v presenční službě vojenské, při vojenských cvičeních, anebo za výjimečné činné služby podle § 27 branného zákona, jakož i lékařů povolaných k zvláštním úkonům za mobilisace a války, pokud jsou tyto osoby přiděleny v takových odborných odděleních vojenských léčebných ústavů.

(3) Do vzdělávací lékařské činnosti ve smyslu odstavce 1 se započítává v rozsahu uvedeném v odstavci 4 odborná činnost před dosažením diplomu doktora veškerého lékařství:

a) vykonal-li ji kandidát lékařství, který byl dne 17. listopadu 1939 zapsán alespoň v 8. studijním běhu na lékařské fakultě některé české university,

b) byla-li vykonána v době od 17. listopadu 1939 do 4. května 1945 v příslušném oboru na ústavech označených v §§ 5 až 9, a

c) odpovídá-li povahou konaných prací činnosti uvedené v odstavci 2.

(4) Činnost uvedená v odstavci 3 se započítává do vzdělávací lékařské činnosti ve smyslu odstavce 1 jednou čtvrtinou, nejvýše však dobou jednoho roku. Žadateli, který do 17. listopadu 1939 vykonal na lékařské fakultě některé české university s úspěchem druhou přísnou zkoušku doktorskou, lze na souhlasný návrh příslušné lékařské fakulty a lékařské komory (§ 13) započítati činnost uvedenou v odstavci 3 do vzdělávací lékařské činnosti výměrou větší, nejvýše však jednou polovinou.

§ 4.

(1) Lékařská činnost se započítává, je-li konána na ústavech domácích, a musí trvati aspoň tak dlouho, jak jest v §§ 5 až 10 pro ten který obor nebo spojení oborů předepsáno; při tom, je-li pro některý obor (spojení oborů) předepsána činnost na různých skupinách ústavů či v různých odvětvích lékařské vědy v určitých dílčích výměrách časových, musí tyto jednotlivé dílčí výměry býti zachovány.

(2) Lékařská činnost, konaná na ústavech v cizině, se započítává, lze-li prokázaně míti za to, že jde o činnost v každém směru vyhovující požadavkům kladeným na činnost v ústavech domácích, avšak jen nejvýše až do jedné poloviny doby, pokud se týče, nejvýše do jedné poloviny každé dílčí výměry časové ve smyslu odst. 1.

(3) Lékařská činnost, vyhovující požadavkům stanoveným v odstavci 2 a konaná v době od 30. září 1938 do 31. července 1945 v ústavech na území ovládaném spojenci Československé republiky, se započítává zcela do doby uvedené v odstavci 1. Žadatel však musí v každém případě prokázati, že alespoň po dobu jednoho roku konal vzdělávací lékařskou činnost na některém z tuzemských ústavů, označených v §§ 5 až 9. Tato doba se zkracuje na 3 měsíce, dosáhl-li žadatel v příslušném spojeneckém státě oprávnění k výkonu odborné lékařské prakse.

(4) Lékařská činnost musí, má-li se započítati, býti zpravidla konána nepřetržitě. Byla-li přerušována, nesmí jednotlivé přerušení přesahovati dobu jednoho roku. Bylo-li přerušení zaviněno těžkou nemocí nebo vojenskou službou, nepočítá se takové přerušení do uvedené jednoroční doby.

(5) Od ukončení lékařské činnosti (odst. 3) do dne podání žádosti za udělení titulu odborného lékaře (§ 12) nesmí uplynouti doba delší pěti roků. Uplynula-li od ukončení lékařské činnosti do dne podání žádosti doba delší pěti roků, může býti titul odborného lékaře udělen jen tehdy, byl-li žadatel aspoň jeden rok před podáním žádosti opět lékařsky činný v oboru, o jehož titul se uchází, takovým způsobem, jak jest předepsáno v §§ 5 až 10, při čemž, je-li pro některý obor předepsána lékařská činnost v různých odvětvích lékařské vědy, musí každé z nich věnovati poměrnou dobu činnosti. Od průkazu o této jednoroční lékařské činnosti se upustí, byla-li doba od ukončení předepsané lékařské činnosti do dne podání žádosti třeba s přerušováním, avšak ne delším jednoho roku, vyplněna lékařskou činností sice v příslušném oboru konanou, avšak podle tohoto nařízení nezapočitatelnou.

§ 5.

Pro jednotlivé obory skupiny I. (převážně interní) předpisuje se vzdělávací lékařská činnost, a to:

1. čtyřletá pro obor nemocí vnitřních na klinikách pro nemoci vnitřní, po případě na klinikách propaedeutických, na interním oddělení poliklinik, na tomto, nemá-li lůžek, jen nejvýše započitatelnou dobou jednoho roku, nebo na samostatných nemocničních odděleních interních; z celkové činnosti může doba půl roku býti nahrazena činností naznačenou v § 9;
2. tříletá pro obor nemocí srdce a cév, pro obor nemocí plicních a tuberkulosy, pro obor nemocí žaludečních a střevních a přeměny látek na ústavech pod č. 1 uvedených, a pokud se tkne oboru nemocí plicních a tuberkulosy, též na ústavech pro léčení chorob plicních, při čemž polovinu doby nutno věnovati speciálnímu studiu a výcviku v tom kterém označeném oboru; z ostatní činnosti může doba půl roku býti nahrazena činností naznačenou v § 9;
3. tříletá pro obor nemocí nervových, z čehož jeden rok na psychiatrických klinikách nebo na ústavech pro choromyslné a dva roky na neurologických učilištích, samostatných neurologických odděleních nemocničních nebo na klinikách pro nemoci vnitřní, na nichž se neurologie pěstuje; z těchto dvou let může doba půl roku býti nahrazena činností naznačenou v § 9;
4. tříletá pro obor nemocí duševních na společné klinice chorob duševních a nervových anebo dva roky na psychiatrických klinikách nebo na ústavech pro choromyslné a jeden rok na ostatních ústavech pod č. 3 uvedených; z tohoto jednoho roku anebo z doby na společné klinice může doba půl roku býti nahrazena činností naznačenou v § 9;
5. tříletá pro obor nemocí dětských, z čehož jeden a tři čtvrti roku na dětských klinikách, mají-li lůžka, nebo v dětských nemocnicích, při čemž doba půl roku musí býti věnována službě na infekčním oddělení, a jeden a čtvrt roku na klinikách nebo ústavech pro kojence nebo na dětských klinikách, které mají též oddělení pro kojence; z této tříleté doby může doba půl roku býti nahrazena činností naznačenou v § 9, a to tak, aby služba na infekčním oddělení nebyla zkrácena a aby zbývající doba byla rovnoměrně věnována jednak dětskému lékařství, jednak kojenectví.

§ 6.

Pro jednotlivé obory skupiny II. (operativní) předpisuje se vzdělávací lékařská činnost, a to:

1. pětiletá pro obor chirurgie na chirurgických klinikách, na chirurgickém oddělení poliklinik, na tomto, nemá-li lůžek, jen nejvýše započitatelnou dobou půl roku, jakož i na řádně vybavených nemocničních odděleních chirurgických; z celkové činnosti může doba půl roku býti nahrazena činností naznačenou v § 9;
2. pětiletá pro obor orthopaedie, pro obor urologie a pro obor plastické chirurgie na ústavech pod č. 1 uvedených, z čehož tři roky nutno věnovati speciálnímu studiu a výcviku v tom kterém označeném oboru, nebo na speciálních odborných klinikách nebo odděleních toho kterého oboru nebo na speciálních ústavech pro ten který obor zřízených; z celkové činnosti může doba půl roku býti nahrazena činností naznačenou v § 9, a to tak, aby tříletá doba věnovaná speciálnímu studiu nebyla zkrácena;
3. pětiletá pro obor porodnictví a ženského lékařství na klinikách porodnických a gynaekologických, na gynaekologickém oddělení poliklinik, na tomto, nemá-li lůžek, jen nejvýše

započitatelnou dobou půl roku, v porodnicích a porodnicko-gynaekologických odděleních nemocnic nebo na státních ústavech pro vzdělání a výcvik porodních asistentek; na ústavech, kde porodnictví a gynaekologie jsou odděleny, nutno aspoň dva roky ztráviti v porodnictví a aspoň dva roky v gynaekologii; k celkové činnosti možno započítati též činnost, předepsanou pro obor chirurgie (č. 1), v trvání nejvýše jednoho roku, z kteréžto činnosti může doba půl roku býti nahrazena činností naznačenou v § 9;

4. čtyřletá pro obor očního lékařství na klinikách pro nemoci oční, na očním oddělení poliklinik, na tomto, nemá-li lůžek, jen nejvýše započitatelnou dobou půl roku, nebo na řádně vybavených očních odděleních nemocnic; z celkové činnosti může doba půl roku býti nahrazena činností naznačenou v § 9;
5. čtyřletá pro obor nemocí ušních, nosních a krčních na klinikách pro oto-rhino-laryngologii, na oto-rhino-laryngologickém oddělení poliklinik, na tomto, nemá-li lůžek, jen nejvýše započitatelnou dobou jednoho a půl roku, nebo na řádně vybavených oto-rhino-laryngologických odděleních nemocnic; z celkové činnosti může doba půl roku býti nahrazena činností naznačenou v § 9.

§ 7.

Pro jednotlivé obory skupiny III. vyžaduje se vzdělávací lékařská činnost, a to:

1. čtyřletá pro obor nemocí kožních a pohlavních na klinikách pro nemoci kožní a pohlavní, na dermato-venerologickém oddělení poliklinik, na tomto, nemá-li lůžek, jen nejvýše započitatelnou dobou jednoho roku, nebo na samostatných dermato-venerologických odděleních nemocnic; z celkové činnosti může doba půl roku býti nahrazena činností naznačenou v § 9;
2. tříletá pro obor poruch (vad) hlasu a řeči, z čehož jeden rok na ústavech v § 5 pod č. 1 vyjmenovaných (interní medicina) a dva roky na klinikách pro oto-rhino-laryngologii, na oto-rhino-laryngologickém oddělení poliklinik nebo na samostatných oto-rhino-laryngologických odděleních nemocnic, z čehož půl roku na foniatrickém oddělení klinik pro oto-rhino-laryngologii;
3. tříletá pro kosmetiku, z čehož jeden a půl roku na ústavech v § 6 pod č. 1 uvedených, věnoval-li se tu lékař zvláště operativním zákrokům kosmetickým, a jeden a půl roku na klinikách pro nemoci kožní a pohlavní, na dermato-venerologickém oddělení poliklinik, na tomto, nemá-li lůžek, jen nejvýše započitatelnou dobou jednoho roku, nebo na samostatných dermato-venerologických odděleních nemocnic;
4. čtyřletá pro balneologii a pro klimatologii, a to dva a půl roku na ústavech v § 5 pod č. 1 vyjmenovaných (interní medicina), z čehož doba půl roku může býti nahrazena činností naznačenou v § 9, a jeden a půl roku na některém ústavu universitním toho kterého označeného oboru nebo jiném ústavu řízeném odborníkem (balneologem, pokud se týče, klimatologem).

§ 8.

Pro jednotlivé obory skupiny IV. (fysikální a laboratorní) vyžaduje se vzdělávací lékařská činnost, a to:

1. čtyřletá pro fysikální therapii, z čehož tři roky na ústavech v § 5 pod č. 1 uvedených (interní medicina), věnoval-li se tu lékař převážně fysikální therapii, a jeden rok na řádně vybavených ústavech pro fysikální léčbu;
2. čtyřletá pro roentgenologii na interních nebo chirurgických roentgenologických, diagnostických a therapeutických laboratořích klinik a nemocnic; z celkové činnosti může doba jednoho roku nahrazena býti podobnou činností na gynaekologických roentgenologických laboratořích téhož druhu;
3. čtyřletá pro léčbu radiem na klinikách, kde se léčí radiem, nebo na odborných radiologických ústavech (odděleních, stanicích);
4. tříletá pro lékařská laboratorní vyšetřování, a to jeden a půl roku na ústavech, zaručujících dokonalý výcvik ve všech odvětvích bakteriologie a serologie (hygienické, bakteriologické, serologické a pathologicko-anatomické universitní ústavy, dále bakteriologicko-serologické oddělení státního zdravotního ústavu a státní bakteriologicko-diagnostické vyšetřovací stanice),

a jeden a půl roku na lékařsko-chemickém universitním ústavu nebo na farmakologickém nebo experimentálně-pathologickém universitním ústavu, při čemž musí býti dána možnost získati vědomosti v haematologii; do této druhé poloviny doby může se započítati výměrou nejvýše půl roku též činnost na ústavech v § 5 pod č. 1 vyjmenovaných (interní medicina), věnoval-li se tu lékař převážně diagnostickým laboratorním vyšetřováním.

§ 9.

Činností, která ve smyslu §§ 5až 7 může nahraditi vzdělávací lékařskou činnost, předepsanou pro ten který obor, je činnost na theoretických ústavech lékařských fakult, na prosekturách léčebných ústavů nebo na jiných klinikách, než které jsou předepsány pro jednotlivé obory.

§ 10.

(1) Jde-li o spojení jednotlivých oborů v jeden obor podle § 2, odst. 2, vyžaduje se vzdělávací lékařská činnost na ústavech, předepsaných pro tyto jednotlivé spojené obory (§§ 5 až 9), a to pro obory v § 2, odst. 2, pod písm. c) až f), dohromady nejméně pětiletá, pro obory tamtéž pod písm. i) nejméně čtyřletá, jde-li o spojení dvou, a nejméně pětiletá, jde-li o spojení tří oborů, pro ostatní spojené obory tam uvedené nejméně čtyřletá.

(2) Při posuzování předepsané zvláštní způsobilosti pro tyto spojené obory budiž hleděno k tomu, aby přiměřený výcvik podle předpisů tohoto nařízení v každém ze spojovaných oborů byl zajištěn.

§ 11.

(1) Zvláštní způsobilost (§ 3) nutno prokázati.

(2) Průkaz se podává vysvědčením, jež vydává lékař řídící ústav (oddělení), na němž se podle §§ 5 až 10 konala lékařská činnost za účelem odborného výcviku.

(3) Ve vysvědčení budiž uvedeno:

a) jméno a služební postavení řídícího lékaře, který vysvědčení vydává, a příslušný ústav (oddělení),

b) jméno, příjmení, rodiště a věk lékaře, jemuž se vysvědčení vydává,

c) obor, ve kterém týž byl lékařsky činný za účelem odborného výcviku,

d) přesná doba, od kterého až do kterého dne kalendářního tato lékařská činnost trvala,

e) posudek o této činnosti, potvrzující, že lékař se v tom oboru vycvičil, a to v postavení, které dává možnost do discipliny, o niž jde, odborně vniknouti a v ní samostatně pracovati.

(4) Vysvědčení budiž opatřeno podpisem vydavatelovým a razítkem ústavu. Podpis na vysvědčení v cizině vydaném musí býti ověřen tamním úřadem k ověřování listin oprávněným a toto ověření stvrzeno československým úřadem zastupitelským.

(5) K vysvědčením vydaným před účinností tohoto nařízení možno přihlížeti, i když není přesně vyhověno předpisu odst. 3., písm. e).

(6) V případě uvedeném v § 3, odst. 4 je nutno mimo to prokázati potvrzením lékařské fakulty některé české university, že žadatel byl dne 17. listopadu 1939 na ní zapsán alespoň v 8. studijním běhu a po případě též, že do tohoto dne vykonal s úspěchem druhou přísnou zkoušku doktorskou.

(7) V případě uvedeném v § 4, odst. 3, třetí větě je nutno předložiti průkaz, že žadatel nabyl v příslušném spojeneckém státě oprávnění k výkonu odborné lékařské prakse v odpovídajícím oboru. Ustanovení odstavce 4, druhé věty tu platí přiměřeně.

§ 12.

Žádost za udělení titulu odborného lékaře podává se u zemského národního výboru, v jehož obvodu žadatel hodlá odbornou praksi vykonávati, a musí býti doložena průkazy o oprávnění k výkonu lékařské prakse podle §§ 1 až 6 zákona, křestným (rodným) listem a vysvědčeními o lékařské činnosti podle § 11.

§ 13.

(1) Titul odborného lékaře (§ 1) uděluje příslušný zemský národní výbor po dobrém zdání lékařské fakulty a příslušné lékařské komory.

(2) Lékařskou fakultou, která podle odst. 1. má podati dobré zdání, jest fakulta lékařská tuzemské university, na níž lékař získal diplom doktora veškerého lékařství anebo na níž diplom v cizině získaný byl nostrifikován. Nelze-li takto určiti lékařskou fakultu, jest jí v zemi České lékařská fakulta Karlovy university, v zemi Moravskoslezské lékařská fakulta Masarykovy university a na Slovensku lékařská fakulta Komenského university.

§ 14.

(1) Lékař, kterému byl doručen pravoplatný výměr, povolující užívati titulu odborného lékaře, je povinen před zahájením odborné prakse složiti u příslušné lékařské komory slib tohoto znění:

„Slibuji na svou čest a svědomí, že se jako odborný lékař vynasnažím, abych se ve svém oboru dále vzdělával a pozorováním nemocných a studiem odborné literatury dosavadní vědomosti rozmnožoval. Slibuji, že se soustředím celou svou osobností na svůj obor a omezím na svůj obor svou soukromou lékařskou praksi, ačli nejde o poskytnutí první pomoci, k čemuž jako lékař jsem podle zákona povinen.“

(2) Slib se skládá do rukou předsedy (náměstka) lékařské komory písemně tak, že lékař podepíše předložený formulář slibu a podáním ruky se zavazuje tento slib plniti.

(3) Složení slibu budiž vyznačeno na výměru, jímž lékaři je titul odborného lékaře udělen.

(4) O složení slibu uvědomí lékařská komora příslušný zemský národní výbor.

§ 15.

(1) Lékař, jemuž byl titul odborného lékaře pravoplatně udělen, může ho užívati v území Československé republiky, kde a pokud je oprávněn k výkonu lékařské prakse.

(2) Užívati titulu odborného lékaře proti předpisům zákona a tohoto nařízení jest zakázáno.

(3) Spojovati titul odborného lékaře s titulem praktického lékaře jest zakázáno.

(4) Označovati všeobecnou praksi lékařskou způsobem, který by mohl buditi zdání, že jde o odbornou praksi lékařskou (na příklad „léčí nemoci žaludku a jater“, „ordinuje pro rheumatismus“ a pod.), je zakázáno.

§ 16.

(1) Vykonává-li odborný lékař vedle své soukromé odborné prakse zároveň i pravidelnou soukromou praksi všeobecnou anebo zároveň soukromou odbornou praksi z jiného oboru, pro nějž nemá práva užívati titulu odborného lékaře, nebo nevykonává-li svou odbornou praksi po více než 5 roků, není oprávněn užívati nadále titulu odborného lékaře.

(2) Zjistí-li se okolnosti v odstavci 1. uvedené, příslušný zemský národní výbor po dobrém zdání lékařské fakulty (§ 13, odst. 2) a příslušné lékařské komory odejme lékaři právo užívati nadále titulu odborného lékaře a uvědomí o tom lékařskou komoru.

§ 17.

(1) Lékaři, kteří do účinnosti tohoto nařízení získali kdekoli na území státním titul odborného lékaře, anebo kteří na Slovensku a Podkarpatské Rusi bez závady užívali titulu odborného lékaře aspoň od 1. ledna 1924, mohou tohoto titulu i nadále užívati, jsou však povinni do jednoho roku ode dne účinnosti tohoto nařízení uvésti znění titulu v soulad s ustanovením § 2, odst. 4., a musí složiti slib podle ustanovení § 14. Nemá-li lékař slib skládající dokladu o tom, že jest oprávněn vykonávati odbornou praksi, vydá lékařská komora potvrzení o vykonaném slibu samostatně a vyznačí v něm i obor, v němž lékař odbornou praksi koná (§ 2, odst. 4.).

(2) Kdo z těchto lékařů nevyhoví ve stanovené lhůtě ustanovením odstavce předchozího, není po uplynutí lhůty oprávněn užívati nadále titulu odborného lékaře, a zemský národní výbor postupuje tu obdobně podle předpisu § 16, odst. 2.

(3) Na lékaře, jichž se týká odst. 1., vztahují se dále předpisy §§ 15 a 16.

§ 18.

(1) Žádosti za udělení titulu odborného lékaře, případně ohlášení o zahájení odborné prakse, které byly podány před účinností tohoto nařízení, vyřídí se podle předpisů tohoto nařízení s rozdílem, že průkazem zvláštní způsobilosti (§ 11) je průkaz do té doby uznávaný.

(2) Primářům speciálních oddělení veřejných nemocnic, primářům (vedoucím lékařům) speciálních ústavů léčebných a humanitních nebo veřejně prospěšných ústavů zdravotně sociálních, kteří vyhovujíce všeobecným podmínkám §§ 1až 6 zákona byli do dne vyhlášení tohoto nařízení ustanovení v této své funkci, ačkoli dosud nemají práva na užívání titulu odborného lékaře, může býti podle předpisů tohoto nařízení udělen titul odborného lékaře pro příslušný obor, i když nevyhovují plně předpisům § 11 tohoto nařízení, požádají-li o to do 6 měsíců ode dne účinnosti tohoto nařízení.

§ 19.

Přestupky tohoto nařízení (§ 15, odst. 2. až 4., § 17, odst. 3.) stíhají se podle § 16 zákona.

§ 20.

Provedením tohoto nařízení se pověřuje ministr zdravotnictví a ministr školství a osvěty v dohodě se zúčastněnými ministry.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.